

derer, at der er tungtvejende argumenter for dansk deltagelse i den fælles valuta.

Der siges også, at der er mulighed for at iværksætte økonomiske sanktioner inden for den fælles valuta, hvis Danmark er med, og hvis vi har et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud, og det er også korrekt, men det er ikke en ulempe; dér er vurderingen, at det ikke er en økonomisk ulempe.

Danmark fører allerede den finanspolitik, som vi skal føre, hvis vi er med i den fælles valuta. Danmark har ligesom alle de andre EU-lande for længst forpligtet sig til at undgå store budgetunderskud, fordi det er sund økonomisk politik ikke at have det, og fordi Danmark er helt og fuldt med i det, der hedder den anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

Omvendt kan markedet jo give et land uden for den fælles valuta en form for økonomiske sanktioner via rentestigninger og valutauro, og de omkostninger, som markedet skaber, kan være større eller mindre end de økonomiske sanktioner, som Danmark i givet fald vil kunne pålægges i den fælles valuta.

Der er også krav om prisstabilitet, og det fremhæves ofte som en ulempe, fordi det ses som et modstykke til eller noget, der forhindrer en lav ledighed, men der er ikke en modsætning mellem prisstabilitet og lav ledighed. Danmark har i 1990'erne opnået både lav og stabil inflation, og vi har den højeste beskæftigelse nogen sinde, samtidig med at ledigheden er faldet stærkt. Tankegangen om, at man vedvarende kan opnå høj beskæftigelse ved at have højere inflation, er forkert. Det er et forældet syn og en forkert opfattelse af, hvorledes en moderne økonomi fungerer. Al erfaring og alle undersøgelser viser, at lav inflation i virkeligheden er et vigtigt bidrag til en høj beskæftigelse.

Deltagelsen i en fælles valuta betyder, at vi ikke længere kan føre vores egen økonomiske politik, siger nogle. Jamen finans- og strukturpolitikken skal altså fortsat, også når man er med i den fælles valuta, føres af landene selv. Den fælles valuta ændrer ikke ved arbejdsdelingen mellem pengepolitikken og finans- og strukturpolitikken, sådan som Danmark har gennemført det igennem mange år.

Vi har i Danmark lige siden nationalbankloven fra 1936 valgt, at det skal være den uafhængige nationalbank, der sikrer stabile pengeforhold, og den globale udvikling gør, at sikring

af stabile pengeforhold i dag bedst varetages i Europa af en fælles centralbank.

Som hidtil, nøjagtig som vi kender det, er det fortsat op til Folketinget at sikre stabiliteten af dansk økonomi gennem finans- og strukturpolitikken. Det har Danmark 18 års erfaring med at håndtere under mange forskellige påvirkninger udefra, og jeg kan nævne bare tre, som er fra de seneste år, nemlig Tysklands genforening, Sydøstasienkrisen og sammenbruddet i Rusland. Det er sket, medens vi har ført fastkurspolitik, dvs. uden brug af valutakursjusteringer, og det vurderes i rapporten, at det heller ikke vil være et problem fremover. Danmark har jo igennem 1990'erne gennemført en lang række strukturreformer og har skabt et betydeligt råderum i finanspolitikken med et offentligt budgetoverskud på over 2 pct. af BNP.

Samlet set er de nævnte ulemper ikke økonomiske ulemper for Danmark. Tværtimod er der, som statsministeren har anført, meget tungtvejende argumenter for, at Danmark er med i den fælles valuta, euroen.

Jeg kan godt forstå, at når vi nu er vant til at have kronen og derfor kan have den opfattelse, at det er sørgeligt, at vi i givet fald skal af med den eller bytte den med en anden valuta, er det noget, der optager mange.

På den anden side har vi flere gange i danmarkshistorien skiftet pengene ud. Kronen er kun godt 125 år gammel, og vi fik den som led i en valutaunion med Sverige og Norge. I øvrigt kan jeg fortælle, at der er syv lande i Europa, der også i dag har en valuta, der hedder krone.

Selv om man kan være ked af, at kronen skal skiftes ud, skal man jo ikke glemme, at Danmark får en række fordele ved at gå med i den fælles valuta, og de vigtigste er:

For det første: For et lille land som Danmark, der har en stor udenrigshandel og store internationale kapitalbevægelser, er brugen af valutakursjusteringer ikke en løsning, det er en risiko. Den fælles valuta er den eneste måde, hvorpå Danmark kan få en hundrede procents garanti mod spekulation.

For det andet: Det økonomiske samarbejde i EU og den fælles valuta er de bedste europæiske svar på en række af de udfordringer, som globaliseringen medfører, og Danmark står som resten af Europa også over for disse udfordringer. Den fælles valuta eksisterer i dag, og jeg mener klart, at deltagelse i netop den fælles valuta er den bedste af de muligheder, som Danmark har, når vi skal møde fremtidens udfor-